

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľa **K. H.**, bytom K. P. V., K., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, **o starobný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11. augusta 2011, č. k. 12Sd/100/2011-32, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11. augusta 2011, č. k. 12Sd/100/2011-32, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 11. augusta 2011, č. k. 12Sd/100/2011-32 potvrdil rozhodnutia odporkyne 1. a 2. zo 16. februára 2011 číslo X., ktorými odporkyňa podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a § 112 ods. 4, § 81 ods. 1 a 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodla o nároku na starobný dôchodok, ktorý si navrhovateľ uplatnil žiadosťou spísanou dňa 22. decembra 2010. Rozhodnutím 1. odporkyňa rozhodla, že navrhovateľovi od 21. júla 2009, t. j. od zaplatenia poisťného, vznikol nárok na starobný dôchodok v sume

196,40 € mesačne, ktorý sa podľa § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení nevypláca a nárok naň od 21. júla 2009 zaniká. Rozhodnutím 2. odporkyňa rozhodla, že navrhovateľovi od 22. decembra 2007 vznikol nárok na starobný dôchodok v sume 5859 Sk mesačne, ktorý sa podľa § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení nevypláca a nárok naň od 22. decembra 2007 zaniká.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd považoval za preukázané, že navrhovateľ bol od 15. septembra 1987 poberateľom invalidného dôchodku. Žiadosťou z 22. decembra 2010 sa domáhal priznania starobného dôchodku od X., teda od dosiahnutia 60 roku veku. Od 1. januára 1995 do 31. decembra 2000 bol navrhovateľ samostatne zárobkovo činnou osobou a dlžné poistné na dôchodkové poistenie za uvedené obdobie zaplatil 21. júla 2009. Rozhodnutím 1. zo 16. februára 2011 číslo X. odporkyňa rozhodla o nároku navrhovateľa na starobný dôchodok so započítaním doby dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby od 21. júla 2009, t. j. od zaplataenia poistného a zistila, že navrhovateľovi vznikol od uvedeného dňa nárok na starobný dôchodok v sume 196,40 € mesačne, ktorý sa podľa § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení nevypláca a nárok naň dňom 21. júla 2009 zaniká, keďže suma vyplácaného invalidného dôchodku (ktorý bol prekvalifikovaný na starobný dôchodok) bola k 21. júlu 2009 vyššia (321,60 €) a teda navrhovateľovi podľa § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení nárok na starobný dôchodok v sume 196,40 € zanikol.

Odporkyňa rozhodnutím 2. zo 16. februára 2012 číslo X. rozhodla o nároku navrhovateľa (bez započítania doby dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby) v súlade s § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (to je tri roky spätne od uplatnenia nároku) tak, že navrhovateľovi od 22. decembra 2007 vznikol nárok na starobný dôchodok v sume 5859 Sk mesačne, ktorý sa podľa § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení nevypláca a nárok naň dňom 22. decembra 2007 zaniká. Odporkyňa zhodnotila obdobie dôchodkového poistenia navrhovateľa a výšku jeho dosahovaných zárobkov na základe evidenčného materiálu a preukázaných dokladov a keďže postupovala pri rozhodovaní o sume starobného dôchodku navrhovateľa v súlade s platnými právnymi predpismi, krajský súd preskúmané rozhodnutia ako vecne správne potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ. Nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu a namietal, že odporkyňa mu nestanovila

správnú výšku dôchodku už v roku 1987. Taktiež nesúhlasil s tým, že vo veci rozhodoval samosudca, keď podľa jeho názoru na krajskom súde majú byť traja sudcovia a tiež poukázal na skutočnosť, že sídlo odporkyne je v Bratislave a nie v Trenčíne.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní nepovažuje za opodstatnené a navrhla rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z obsahu spisov vrátane administratívneho spisu odporkyne je vyplýva, že predmetom preskúmania boli rozhodnutia odporkyne 1. a 2. zo 16. februára 2011 číslo X. o nároku navrhovateľa na starobný dôchodok (pričom navrhovateľ bol od 15. septembra 1987 poberateľom invalidného dôchodku, považovaného od 1. januára 2005 za starobný dôchodok) na základe jeho žiadosti z 22. decembra 2010, ktorou sa domáhal priznania starobného dôchodku od X.. Podmienky nároku na starobný dôchodok splnil navrhovateľ dovŕšením dôchodkového veku 60 rokov od X. za účinnosti zákona sociálnom poistení, pričom získal celkom 40 rokov obdobia dôchodkového poistenia, z toho 6 rokov vo zvlášť zvýhodnenej pracovnej kategórii. Keďže navrhovateľ bol od 1. januára 1995 do 31. decembra 2000 samostatne zárobkovo činnou osobou a dlžné poistné na dôchodkové poistenie za uvedené obdobie zaplatil 21. júla 2009, odporkyňa rozhodnutím 1. Zo 16. februára 2011 rozhodla o jeho nároku na starobný dôchodok so započítaním doby dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby od 21. júla 2009, t.j. od zaplataenia poistného, tak, že navrhovateľovi vznikol od uvedeného dňa nárok na starobný dôchodok v sume 196,40 € mesačne. Podľa § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení sa vypláca dávka, ktorá je vyššia a keďže suma vyplácaného invalidného dôchodku (ktorý bol prekvalifikovaný na starobný dôchodok) bola k 21. júlu 2009 vyššia (321,60 € mesačne), starobný dôchodok v sume 196,40 € mesačne sa nevypláca a nárok naň od 21. júla 2009 zaniká. Rozhodnutím 2. zo 16. februára 2011 číslo X. odporkyňa rozhodla o nároku navrhovateľa (bez započítania doby dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby) v súlade s § 112 ods. 4 zákona o sociálnom poistení (to je tri roky spätne od uplatnenia nároku) tak, že navrhovateľovi od 22. decembra 2007 vznikol nárok na starobný dôchodok v sume 5859 Sk mesačne, ktorý sa

podľa § 81 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení nevypláca a nárok naň dňom 22. decembra 2007 zaniká (suma invalidného dôchodku navrhovateľa k uvedenému dňu činila 8626 Sk mesačne). Navrhovateľovi boli zhodnotené obdobia dôchodkového poistenia a výška jeho dosahovaných zárobkov na základe evidenčného materiálu a preukázaných dokladov.

Navrhovateľ v podanom odvolaní nenamietal konkrétny rozpor preskúmaného rozhodnutia s právnymi predpismi a iné doby dôchodkového poistenia, resp. výšku dosahovaných zárobkov ako mu boli odporkyňou zhodnotené pre nárok a výšku starobného dôchodku nepreukázal, preto krajský súd po preskúmaní napadnutých rozhodnutí dospel k záveru, že rozhodnutia sú v súlade so zákonom a ako vecne správne ich potvrdil.

Odvolačí súd nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné spochybniť správnosť napadnutého rozsudku. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu v odôvodnení rozsudku, ktoré považuje za úplné a vecne správne. Na uvedenom závere nič nezmenil ani obsah podaného odvolania navrhovateľa, ktoré neobsahuje žiadne konkrétne tvrdenia a dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu a rozhodnutia odporkyne.

Námietkami navrhovateľa ohľadom dosahovaných zárobkov za roky 1980 – 1981 a hodnotenia doby zamestnania vo zvlášť zvýhodnenej (I.AA) pracovnej kategórii sa súd nezaoberal, lebo navrhovateľ výšku dosahovaných zárobkov v uvedenom období, ani väčší rozsah výkonu zamestnania vo zvlášť zvýhodnenej pracovnej kategórii hodnovernými dokladmi nepreukázal. Všetky obdobia dôchodkového poistenia ako i výška dosahovaných zárobkov boli navrhovateľovi zhodnotené na základe evidenčných listov o dobe zamestnania a zárobku a potvrdení vyhotovených zamestnávateľskými organizáciami, ktorých vecná správnosť nebola spochybnená.

K námietke navrhovateľa ohľadom príslušnosti Krajského súdu v Trenčíne na rozhodovanie v danej veci a rozhodovanie vo veci samosudcom Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na ustanovenia § 246a ods. 2 OSP (v konaní podľa tretej hlavy tejto časti je miestne príslušný všeobecný súd navrhovateľa alebo krajský súd, v ktorého obvode je tento súd) a § 246b ods. 2 písm. a/ OSP (samosudca koná a rozhoduje na krajskom súde o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam orgánov verejnej správy podľa tretej hlavy

a vo veciach podľa šiestej hlavy tejto časti). O návrhu navrhovateľa preto rozhodoval vecne a miestne príslušný Krajský súd v Trenčíne.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že odporkyňa správne zhodnotila obdobie dôchodkového poistenia navrhovateľa a výšku jeho dosahovaných zárobkov na základe evidenčného materiálu a preukázaných dokladov v súlade s platnými právnymi predpismi a krajský súd nepochybil, keď preskúmané rozhodnutia odporkyne potvrdil. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, lebo nemal v konaní úspech a odporkyni trovy konania neprislúchajú.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júna 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská